

ISRAEL - HVOR GÅR DU?

7

EN HEMMELIGHET OM ISRAEL-FOLKETS IDENTITET

Før vi tar for oss temaet for dette studie, skal vi ta opp en løs tråd fra studie nr. 4. som på en måte er relatert til Israel folkets identitet. Der leste vi:

Luk 21:24

“De skal falle for sverd og bli bortført som fanger til alle folkeslag. Og Jerusalem skal bli trådt under fot av andre folk inntil **folkeslagenes tid er forbi.**”

1. Vi la i den forbindelse merke til hva som ville markere slutten på “folkeslagenes tid” ved å fortsette videre til de påfølgende vers:

Luk 21:25-28

“Det skal vise seg **tegn i sol og måne og stjerner**, og på jorden skal folkene bli grepet av angst og fortvilelse når hav og brenning bruser. Mennesker skal forgå av redsel og gru for det som kommer over jorden. For **himmelrommets krefter skal rokkes. Da skal de se Menneskesønnen komme i skyen med stor makt og herlighet.** Men når dette begynner å skje, da rett dere opp og løft hodet, for da er deres forløsning nær.”

Tegnene som her er nevnt er gitt for at vi skal forstå at folkeslagenes tid nærmer seg slutten. Vi så at folkeslagenes tid er definitivt forbi når Jesus kommer igjen i skyen med stor makt og herlighet.

2. Legg også merke til hvordan denne storslåtte begivenhet blir skildret i de følgende vers:

Matt 24:30-33

“Da skal **Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen**, og alle folk på jorden skal bryte ut i klagerop, og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med stor makt og herlighet. Når basunen lyder, skal han sende ut sine engler, og de skal samle hans utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra himmelens ene ende til den andre. Lær en lignelse av **fikentreet**: Når det får sevje i grenene og skyter blad, da vet dere at sommeren er nær. Slik skal dere også, **når dere ser alt dette skje**, vite at **han er nær** og står for døren.”

Mange henviser til denne lignelsen om **fikentreet** som et tegn på at folkeslagenes tid er forbi samt som et symbol som skulle forestille opprettelsen av staten Israel i 1948.

3. Er fikentreet med blad nødvendigvis et symbol på opprettelsen av staten Israel? La oss se på noen bibelvers:

Luk 13:6-9

“Han fortalte denne lignelsen: “En mann hadde et **fikentre** som var plantet i vingården hans. Da han kom for å se etter frukt på det, fant han ingen. Han sa til gartneren: Nå er det tredje året jeg kommer og leter etter frukt på dette **fikentreet uten å finne noe. Hogg det ned!** Hvorfor skal det stå der og suge ut jorden? Men gartneren svarte:

Herre, la det stå dette året også, så skal jeg grave omkring det og gjødsle det. Kanskje det da vil bære neste gang. Hvis ikke, får du hogge det ned."

Her fortelles det om et **fikentre** som skulle hogges ned. Hvis det er slik å forstå at et fikentre alltid er et symbol på Israel, da må dette fikentreet nødvendigvis også være et bilde på Israel!

4. **At fikentreet virkelig har tjent som et symbol på Guds folk Israel, ser vi av følgende vers:**

Jer 8:11-13

"Lettvint vil de lege skaden i **mitt folk** når de sier: "Fred, fred!" – og så er det ingen fred. De skal bli til skamme, for de har gjort avskyelige ting. Likevel skjemmes de ikke, de eier ikke skam i livet. Derfor skal de falle som de andre; på den tid jeg krever dem til regnskap, skal de stupe, sier Herren. Nå vil jeg høste dem inn, lyder ordet fra Herren. Men det er ingen druer på vinranken **og ingen fikener** på **fikentreet**; **bladene er visnet**. Jeg vil gi dem igjen etter **den frukt** de bærer."

Fikentreet står her som et symbol på Israel – men da som et Israel som ikke bar frukt. "Ingen frukt" svarer til det liv israelittene førte uavhengig av Guds hjelpende kraft og er beskrevet slik:

Gal 5:19-21

"Det er klart hva det er som kommer fra vår onde natur: hor, umoral, utskjelser, avgudsdyrkelse og trolldom, fiendskap, strid, rivalisering, sinne, selvhevdelse, stridigheter, partier og misunnelse, fyll, festing og mer av samme slag. Som jeg har sagt før: **De som gjør slikt, skal ikke arve Guds rike.**"

De israelitter som *ikke* skulle få arve Guds rike var å sammenligne med et fikentre uten frukt.

5. **Legg nå merke til en episode mot slutten av Jesu liv her på jorden som dreide seg nettopp om et fikentre som ikke bar frukt:**

Matt 21:19-20

"Han fikk se et **fikentre** like ved veien og gikk bort til det, men fant **ikke annet enn blad**. Da sa han **til treet**: "**Aldri mer skal du bære frukt.**" Med det samme **visnet treet**. Disiplene undret seg da de så det, og spurte: "Hvordan kunne **treet visne** så plutselig?"

Hvis det er slik å forstå at et fikentre konsekvent symboliserer Israel i Skriften, da er betydningen av de vers vi nettopp leste også klar: Da Jesus forbannet fikentreet må han nødvendigvis ha forbannet Israel. Da fikentreet visnet, var det i virkeligheten Israel som visnet og døde. Jesus sa videre at fikentreet aldri mer skulle bære frukt.

6. **Hadde Jesus Israel i tanke da han forbannet fikentreet så det visnet? I så fall kunne han like godt ha sagt at Israel slik vi kjenner den i dag — aldri mer kom til å bære "åndens frukt," som er beskrevet i følgende vers:**

Gal 5:22-23

"Men **Åndens frukt** er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet tålsmohet og selvbeherskelse..."

Det kunne være fristende å tenke tanken: “Er dette karaktertrekk som staten Israel er kjent for å legge for dagen?” Som en parentes: Kong David henviste til Den Hellige Ånds nødvendighet:

Salm 51:12-13

“Skap et rent hjerte i meg, Gud, gi meg en ny og stø ånd! Kast meg ikke bort fra ditt åsyn, ta ikke fra meg *din Hellige Ånd!*”

7. Hvis “fikentreet” i Matt 24:30-33 sikter til opprettelsen av staten Israel i 1948, – hvilke andre stater ble da opprettet samtidig – symbolisert med “*alle de andre trærne*” nevnt i de følgende vers?

Luk 21:29-31

“Han fortalte dem en lignelse: Se på *fikentreet* og *alle de andre trærne!* Når dere ser at *de* springer ut, forstår dere at sommeren er nær. Slik skal dere også, når dere ser at dette skjer, vite at Guds rike er nær.”

I dette tilfelle sikter ikke fikentreet til opprettelsen av staten Israel i 1948, men heller til de *tegn* som skulle innvarsle avslutningen på “folkeslagenes tid” v/Jesu gjenkomst:

Luk 21:25-26

“Det skal vise seg *tegn* i *sol* og *måne* og *stjerner*, og på jorden skal *folkene bli grepet av angst og fortvilelse* når hav og brenning bruser. *Mennesker skal forgå av redsel* og gru for det som kommer over jorden. For *himmelrommets krefter skal rokkes.*”

GUDS RIKE TATT FRA ISRAELS ÅNDELIGE LEDERE

8. Vi har sett at Jesus ved en anledning sa til de åndelige lederne i Israel:

Matt 21:43

“Derfor sier jeg dere: Guds rike skal bli tatt fra dere og gitt til *et folk* som bærer *dets frukter.*”

Folket Jesus siktet til i denne forbindelse ble senere beskrevet av apostelen Peter:

1 Pet 2:9-10

“Men dere er en utvalgt slekt, et *kongelig presteskap*, et *hellig folk*, *et folk* som er *Guds eiendom*, for at *dere* skal *forkynne hans storverk*, han som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys. Før var dere ikke et folk, men nå er dere *blitt Guds folk*. Før hadde dere ikke fått *barmhjertighet*, men nå har dere *funnet barmhjertighet.*”

Det nye folkets oppgave, nemlig å “forkynne” Guds “storverk” er identisk med den “tjenesten” vi så at jødene fikk. Dette så vi klart og tydelig i de to første studiene i denne serien. Det “folket” Peter omtaler, tilhører *ikke* den jødiske rase, for han sier: “Før var dere ikke et folk, men nå er dere blitt Guds folk...” Likevel er beskrivelsen av dem identisk med den Gud uttalte gjennom Moses da han utvalgte Israels 12 stammefolk like etter utgangen fra Egypt ved å si:

2 Mos 19:5-6

“Dersom dere nå vil lytte til mine ord og holde min pakt, så skal dere være *min eiendom* framfor alle

andre folk; for hele jorden er min. Dere skal være et kongerike av prester og et hellig folk for meg. Dette er de ord du skal tale til israelittene.”

HEMMELIGHETEN OM ISRAEL FOLKETS SANNE IDENTITET

9. Paulus introduserer hemmeligheten om Israel-folkets sanne identitet:

Ef 3:2-3.6

“Dere har hørt om den nåde Gud har gitt meg: å være en forvalter hos dere over den hemmelighet som ble kunngjort for meg i en åpenbaring. Jeg har ovenfor skrevet ganske kort om dette, ... At også hedningene [ikke-jøder] har fått del i arven; de hører med til det samme legeme [som troende jøder] og har del i løftet – i Kristus Jesus og i kraft av evangeliet.”

Apostelen Paulus forteller videre at den naturlige avstamning er uten betydning når det gjelder hvem som skal regnes som en israelitt:

Rom 9:6-8

“Med dette vil jeg ikke ha sagt at Guds ord har slått feil. For ikke alle israelitter tilhører virkelig Israel, og ikke alle Abrahams etterkommere er Abrahams barn. Det står jo: Gjennom Isak skal du få en ætt som kalles din. Dette betyr at den naturlige avstamning ikke gjør noen til Guds barn. Det er de som er barn i kraft av løftet, som skal regnes som Abrahams ætt.”

10. Det løftet man får del i uten hensyn til vår naturlige avstamning er omtalt her:

1 Mos 17:7-8

“Jeg oppretter en pakt mellom meg og deg og dine etterkommere fra slekt til slekt, en evig pakt. Jeg vil være Gud for deg og for dine ætlinger etter deg. Landet du bor i som innflytter, hele Kanaan-landet, gir jeg deg og din ætt som eiendom til evig tid; og jeg vil være deres Gud.”

Hemmeligheten om hvem som egentlig utgjør Abrahams ætt ser vi her:

Gal 3:27-29

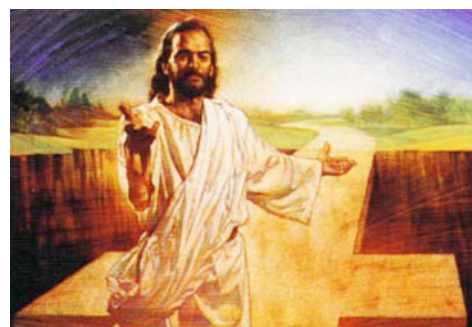
“Alle dere som er døpt til Kristus, har kledd dere i Kristus. Her er det ikke jøde eller greker, slave eller fri, mann og kvinne. Dere er alle én, i Kristus Jesus. Og hører dere Kristus til, er dere Abrahams ætt og arvinger ifølge løftet.”

Oppfyllelsen av alle løfter opprinnelig gitt av Gud til jødefolket gjelder nå alle som “er døpt til Kristus.” Fordi de tror på Jesus som Messias og fordi de har samme tro og håp som Abraham, regnes de som Abrahams ætt – uavhengig av nasjonalitet, rase, stand, eller kjønn.

11. Det er kun gjennom Jesus Kristus at et hvert løfte til slutt vil finne sin endelige oppfyllelse:

2 Kor 1:19-20

“For Guds Sønn, Jesus Kristus, som vi har forkynt for dere, jeg, Silvanus og Timoteus, han var ikke ja og nei; i ham er det bare ja. For så mange som Guds løfter er, har de fått sitt ja i ham. Derfor sier vi også ved ham vårt Amen, til Guds ære.”

Det er de som hevder at Gud har forkastet jødene som rase, men det stemmer ikke med virkeligheten:

Rom 11:1-7

“Jeg spør da: Har Gud forkastet **sitt folk**? **Slett ikke!** For også jeg [Paulus] er israelitt, av Abrahams ætt og Benjamins stamme. **Gud har ikke forkastet sitt folk, det folk han hadde vedkjent seg.** Vet dere ikke hva Skriften sier i fortellingen om Elia, der han står fram for Gud og anklager Israel? Herre, dine profeter har de drept, og dine altere har de revet ned. Jeg er den eneste som er igjen, og nå står de meg etter livet. Men hva er Guds svar til ham? Jeg har holdt sju tusen mann igjen som ikke har bøyd kne for Ba'al. På samme måte er det også **i vår tid blitt en rest igjen** som Gud har valgt ut av nåde. Og er det av nåde, er det ikke på grunn av gjerninger. Ellers ville jo nåden ikke være noen nåde. Hva så? Det Israel strever etter, har de ikke oppnådd, men de **utvalgte** har oppnådd det. **De andre er blitt forherdet.**”

Jødefolket er slett ikke forkastet hva rase angår, for hvis så var tilfelle hadde Paulus og alle andre jødekrister i hans samtid vært forkastet. Paulus og alle andre jødekrister tilhører “en rest” som tok i mot Jesus som Messias.

12. De jøder som ikke kan klassifiseres som: “Rest” blir omtalt som: “Forherdet.” De er ikke uten **håp så sant de ikke holder fast ved sin vantrø med hensyn til troen på Jesus som deres Messias:**

Rom 11:21.23-24

“Sparte han ikke de naturlige grenene, skal han heller ikke spare deg. ...Men **også de andre** skal bli **podet inn**, dersom **de** ikke holder fast på sin **vantrø**. Gud har makt til å pode dem inn igjen. Du ble hogd løs fra et vilt oliventre og mot naturens orden podet inn på det gode treet. Hvor mye mer skal ikke de **naturlige grenene** bli **podet inn** på sitt **eget oliventre**, de som av naturen hører til der?”

Hemmeligheten med Israel folkets sanne identitet kan sammenlignes med “Aralditt,” en type lim som består av to komponenter: **Herder** og **Lim**. Det er først når disse to komponentene blandes sammen til **én masse** at limet blir et fullverdig “hele.”

Rom 11:25-26

“Brødre, jeg vil si dere en hemmelighet, så dere ikke skal ha for store tanker om deres egen forstand: **En del** av **Israel** [jøder] er blitt **forherdet**, inntil **folkeslagene** [den andre delen] **er kommet inn i fullt tall**. På **denne måten** skal **hele Israel** bli frelst, slik det står skrevet: **Fra Sion skal redningsmannen komme, han skal ta bort all ugudelighet fra Jakob.**”

Legg merke til hvordan “Abrahams ætt” beskrives som **to komponenter** som til sammen utgjør et hele i de følgende Bibel sitater.

13. **Legg spesielt merke til hvordan folkeslag delen nevnt i Ef 2:12 (s. 5) blir omtalt som en del som var utestengt fra borgerretten i Israel. Slik er det altså ikke lenger!**

Ef 2:12-14

“Husk da at **dere** [andre folkeslag] en gang var uten Kristus; dere var utestengt fra **borgerretten i Israel** og hadde ikke del i paktene og løftet og var derfor uten håp og uten Gud i verden. Men nå, i Kristus Jesus, er **dere** som var langt borte, ved Kristi blod kommet nær. For han er vår fred, han som gjorde de **to** [troende jøder + troende ikke-jøder] til **ett** og rev ned det gjerde som skilte, fiendskapet.”

Apg 26:17-18

“Fra **ditt folk** [jøder] skal jeg **redde** deg, og [+] fra **folkeslagene** som jeg sender deg til. Du skal åpne **deres øyne**, så

de vender om fra mørke til lys, fra Satans makt og til Gud, for at de skal få tilgivelse for syndene og arverett sammen med dem [troende jøder] som er blitt helliget ved å tro på meg.”

Ef 2:16.18-19

“I ett legeme skulle han forsonne dem begge [troende jøder + troende ikke-jøder] med Gud da han døde på korset og der drepte fiendskapet....Gjennom ham har vi begge [troende jøder + troende ikke-jøder] i én Ånd adgang til Faderen. Altså er dere [troende ikke-jøder] ikke lenger fremmede og utlendinger, men dere er de helliges [troende jøders] medborgere og tilhører Guds familie.”

14. Her kommer en definisjon på hva det vil si å være “rett jøde:”

Rom 2:28-29

“Rett jøde er ikke den som er jøde i det ytre, og den rette omskjærelse skjer ikke i det ytre, på kroppen. Jøde er den som er jøde i det indre, og omskåret er den som er omskåret på hjertet, ikke etter lovens bokstav, men ved Ånden. Han får sin ros av Gud, ikke av mennesker.”

Peter: Til jøder som stod på vippen mellom å tro eller ikke å tro på Jesus som Messias:

Apg 3:19-21

“Gjør derfor bot og vend om, så skal deres synder bli strøket ut. Da skal Herren gi tider med lindring, og han skal sende den Messias som er bestemt for dere, Jesus. Han skal være i himmelen inntil den tid kommer da alt det gjenopprettes som Gud har talt om fra eldgamle dager gjennom sine hellige profeter.”

BARE EN REST AV JØDEFOLKET ISRAEL VIL VENDE OM

15. Jesaja har fortalt at bare en rest av jødefolket Israel ville “vende om ... til den Veldige Gud:”

Jes 10:21-22

“En rest skal vende om, en rest av Jakob, til den veldige Gud. For selv om folket ditt, Israel, var tallrikt som havets sand, skal bare en rest vende om. Utslettelsen er fast bestemt, den velter fram med rettferdighet.”

Legg merke til hvordan den veldige Gud beskrives i denne kjente profetien:

Jes 9:6-7

“For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder, og hans navn skal være: Underfull Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far og Fredsfyrste. Så skal herreveldet bli stort og freden være uten ende over Davids trone og hans kongerike. Han skal gjøre det fast og holde det oppe ved rett og rettferdighet fra nå og til evig tid. Herren, Allhærs Gud, skal gjøre dette i sin brennende iver.”

16. Den veldige Gud er ingen ringere enn Jesus:

Luk 1:31-33

“Du skal bli med barn og få en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone, og han skal være konge over Jakobs ætt til evig tid; det skal ikke være ende på hans kongedømme.”

Jesus er den veldige Gud som bare en *rest* av Israels jødefolk skulle vende om til. Vi kommer tilbake til dette ved slutten av dette studiet.

NÅR ISRAEL VENDER TILBAKE TIL SITT LAND

17. Vi skal nå tilbake til et vers vi var innom sist som dreier seg om en lengsel som jødene på Jesu tid hadde og som mange fortsatt funderer på:

Apg 1:6-7

“Mens de var samlet, spurte de ham: “Herre, vil du på den tid gjenreise riket for Israel?” Han svarte: “Det er ikke deres sak å kjenne de tider og stunder Faderen har fastsatt av sin egen makt.”

Noen mener at *den* tiden kom i 1948 da staten Israel ble opprettet og henviser til noe profeten Jesaja skrev som bevis for dette. Han skrev om en “annen gang” at jødene skulle føres tilbake til Israel.

Jes 11:11.16

“Den dagen skal Herren for **annen gang** [når var da den **første gangen**?] rekke hånden ut for å vinne tilbake resten som er igjen av hans folk, fra Assur, Egypt, Patros og Nubia, fra Elam, Sinear, Hamat og kystlandene...For resten av Herrens folk som blir berget fra Assur, skal det være en ryddet vei, slik det var for israelittene [første gang]: **den gang de drog ut av Egypt.**” [annen gang = **utgangen fra Babylon** - ikke 1948].

18. Legg nå merke til rekkefølgen i begivenhetene: A – C når Gud fører det “virkelige Israel” tilbake til sitt land.

5 Mos 30:1-3

“Når alle disse ting kommer over deg, både velsignelsen og forbannelsen som jeg har lagt fram for deg, og [A] **du tar det til hjertet** ute blant alle folkeslagene som Herren din Gud har drevet deg bort til, og [B] du så **vender om** til Herren din Gud av hele ditt hjerte og hele din sjel [C] og **adlyder ham** i alt det jeg byr deg i dag, både du og dine barn, [D] **da** skal Herren din Gud **vende din lagnad** og være barmhjertig mot deg. [E] **Igjen skal Herren din Gud samle deg** fra alle de folk han har spredt deg iblant.”

Spørsmålet blir som følger: Gjorde jødene dette i tiden før 1948? Legg merke til at punktene A – C måtte oppfylles før punkt D og E, som sier at *Herren* først da (etter punktene A – C) ville vende deres lagnad og samle dem fra alle de folkeslag som de var spredt ut i blant.

19. Tegnet på at Gud fører det “virkelige Israel” tilbake til sitt land:

Esek 37:11-12

“Nå sa han til meg: Menneske, disse ben er **hele Israels folk**. Hør hva de sier: “Våre ben er tørket inn; vårt håp er forbi, det er ute med oss!” Tal derfor profetisk og si til dem: Så sier Herren Gud: Se, **mitt folk**, [A] **jeg åpner gravene deres** og **lar dere stige opp av dem**. [B] **Så fører jeg dere til Israels land.**”

Tegnet på at Gud fører hele det virkelige Israel til sitt land, er oppstandelsen fra de døde som skjer ved Jesu gjenkomst! Mange er fristet til å sette “kjerra foran hesten” ved å forandre på begivenhetenes rekkefølge!

Oppstandelsen fra de døde har *ikke* skjedd enda, derfor er det heller ikke *Gud* som står bak den forflytting av jøder til Israel fra mange land siden 1948. Gud har nemlig noe mye bedre i tanke enn dette, men mer om det neste gang!

20. Oppstandelsen fra de døde markerer at tiden er kommet da alt vil bli varig og radikalt forandret:

Jes 25:7-9

“På dette fjell skal han fjerne sløret som tilhyller *alle folk*, dekket som er lagt over *alle folkeslag*. Han skal oppsluke døden for evig. Herren vår *Gud skal tørke tårene bort fra hvert ansikt*. Fra hele jorden skal han ta bort den skjensel *hans folk* lider. For Herren har talt. Den dagen skal *de* si: “Se, dette er *vår Gud!* Vi ventet på ham, og han *frelste oss*; dette er Herren som vi satte vårt håp til. La *oss* juble og glede oss over *hans frelse!*”

Oppstandelsen fra de døde er den frelsen menneskeheten trenger. Hvis ikke Jesus hadde stått opp fra de døde slik at vi kunne få del i den oppstandelsen som gir oss et evig liv sammen med ham, da hadde vi vært både ynkelige og *fortapt*:

1 Kor 15:17-19

“Men hvis Kristus ikke er *stått opp*, da er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder. *Da er også de fortapt som er døde i troen på Kristus*. Hvis vårt håp til Kristus bare gjelder for dette liv, er vi de ynkeligste av alle mennesker.”

21. Det er en del forvirring omkring temaet om Jesu gjenkomst, — begivenheten som markerer tiden da de døde som tror på Kristus skal stå opp. Derfor skal vi se litt på hvordan hans første komme var sammenlignet med hans gjenkomst:

Heb 9:27-28

“Likeså visst som det er menneskenes lodd å dø én gang og siden komme for dommen, slik er også *Kristus ofret én gang* for å ta bort manges synder, og siden skal han for *annen gang komme til syne*, ikke for syndens skyld, men for å *frelse dem* som venter på ham.”

Jesus omtaler ikke sitt annet komme til denne verden som noe usynlig og hemmelig. Tvert i mot:

Luk 17:24-25

“For likesom lyset, når det blinker, lyser fra himmelbryn til himmelbryn, slik skal det være når [B] *Menneskesønnen kommer til syne på sin dag*. Men [A] *først må han lide mye* og bli *forkastet* av denne slekt.”

22. Tilbake til tegnet på at Gud fører det “virkelige” Israel tilbake til sitt land:

Esek 37:11-12

“Nå sa han til meg: Menneske, disse ben er *hele Israels folk*. Hør hva de sier: “Våre ben er tørket inn; vårt håp er forbi, det er ute med oss!” Tal derfor profetisk og si til dem: Så sier Herren Gud: Se, *mitt folk*, [A] *jeg åpner gravene deres og lar dere stige opp av dem*. [B] *Så fører jeg dere til Israels land*.”

Jesus lot jødene forstå at det var *han* som skulle utføre det profeten Esekiel hadde forkynt skulle skje. Det var han som skulle sørge for at oppstandelsen fra de døde finner sted:

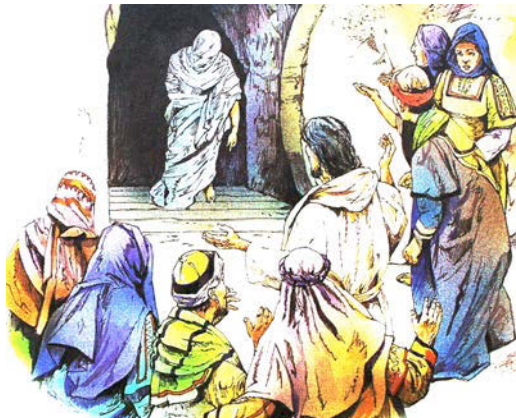
Joh 5:25.28-29

“Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den tid kommer, ja, den er nå, da *de døde skal høre Guds Sønnns røst, og de som hører, skal leve.* ... Dere må ikke undre dere over dette, for den time kommer da *alle de som er i gravene, skal høre hans røst. De skal komme fram,* og *de* som har gjort det *gode, skal stå opp til livet,* men *de* som har gjort det onde, skal stå opp til dom.”

23. I Esek 37:13 leste vi: “Dere skal sanne at jeg er Herren, når jeg åpner gravene deres, mitt folk, og lar dere stige opp av dem.” Jesus ville demonstrere at det var han som skulle gjøre nettopp dette:

Joh 11:42-45

“Jeg visste at du alltid hører meg. Men jeg sier dette for folkets skyld som står omkring, så de skal tro at du har sendt meg.” Så ropte han med høy røst: “*Lasarus, kom ut!*” Da kom den døde ut, med liksvøp rundt hender og føtter og med et klede bundet over ansiktet. “*Løs ham, og la ham gå,*” sa Jesus. Mange av jødene som var kommet til Maria og hadde sett det Jesus gjorde, kom til tro på ham.”

Bevisførselen var overveldende! – men ikke alle var glad for den måten Jesus hadde demonstrert sin troverdighet på. De ville ikke godta at han var den som skulle åpne gravene deres for så å føre dem til det landet Abraham fikk se i en åpenbaring fra Gud. – Et land som vi skal ta for oss neste gang.

24. Vi kan vel ikke annet enn å legge merke til hva Jesu bevisførsel førte til:

Joh 11:46.53

“Men noen gikk til fariseerne og fortalte hva han hadde gjort. ...*Fra denne dagen la de planer om å drepe ham.*”

I lignelsen om den rike mann og Lasarus, finner vi et utsagn som til fulle viste seg å holde stikk:

Luk 16:31

“Abraham sa: “*Hører de ikke på Moses og profetene, så lar de seg heller ikke overbevise om noen står opp fra de døde.*”

Legg merke til hvor sant dette viste seg å være:

Joh 12:9-11

“Det ble kjent i den store mengden av jøder som var samlet, at Jesus var i Betania. Nå kom de dit, ikke bare for hans skyld, men også for å se Lasarus som han hadde vakt opp fra de døde. *Da la overprestene opp planer om å drepe Lasarus også, for mange av jødene drog dit for hans skyld og kom til tro på Jesus.*”

MANGE JØDER TRODDE PÅ JESUS SOM MESSIAS

25. Vi så tidligere at en “rest” av jødefolket skulle vende om. Denne “rest” består av flere enn det man ofte har fått inntrykk av. Dette er noe vi må merke oss. Av det vi nettopp leste ser vi at “mange av jødene ... kom til tro på Jesus.” Det var dessverre *jødernes åndelige ledere som nektet å tro på ham*. Legg merke til hvordan følgende bibelvers forteller at jødene på “grasrotplanet” fortsatte å ta imot budskapet om Jesus som Messias også etter Jesu himmelfart:

Apg 2:36-41

“Så skal hele Israels folk vite for visst: Denne Jesus som dere korsfestet, har Gud gjort både til Herre og Messias. Da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: “Hva skal vi gjøre, brødre?” Peter svarte dem: “Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere får tilgivelse for syndene, og dere skal få Den Hellige Ånds gave. For løftet gjelder dere og deres barn og alle som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller på. Også med mange andre ord vitnet han for dem, og han formante dem: “La dere frelse fra denne vrang slekt.” De som tok imot hans budskap, ble døpt, og *den dagen ble rundt tre tusen lagt til menigheten.*”

Apg 2:46

“De holdt sammen, og hver dag samlet de seg trofast på tempelplassen; i hjemmene brøt de brødet, og de spiste sammen med oppriktig og inderlig glede. De lovet Gud, og alle satte pris på dem. *Hver dag ble nye mennesker frelst, og Herren la dem til menigheten.*”

Apg 4:4

“*Men mange av dem som hadde hørt budskapet, kom til tro, og tallet på menn steg til rundt fem tusen.*”

Apg 5:12-14.17

“Mange tegn og under ble gjort blant folket ved apostlenes hender. Og alle de troende holdt sammen og møttes i Salomos buegang. Ingen andre våget å være sammen med dem, men folket satte dem høyt. *Flere og flere som trodde på Herren, sluttet seg nå til, menn og kvinner i stort antall. ...Øverstepresten og alle som var på hans side, det er saddukeerpartiet, ble fylt av forbitrelse og grep nå inn.*”

Apg 6:7

“Guds ord nådde stadig flere, og *tallet på disipler i Jerusalem økte sterkt. Også en mengde prester ble lydige mot troen.*”

26. Den vanlige jødiske befolkning på Jesu tid fortjener ikke det rykte de har fått – og lidd

under. Hvis jøder i dag kunne få øynene opp for det faktum at så pass mange av deres landsmenn tok i mot Jesus som Messias, slik vi nettopp har sett, så hadde de fått god grunn til å fatte mot til å gjøre det samme. Husk: *Mange jøder tok imot Jesus som sin frelser og trodde på ham med en tro som det står respekt av:*

Heb 11:1.3.6

“*Troen er sikkerhet for det som håpes, visshet om ting en ikke ser. ... I tro forstår vi at verden er skapt ved Guds ord, og at det vi ser, har sitt opphav i det usynlige. ...*

Uten tro er det umulig å behage Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.”

Tilrettelagt 2006 v/ Sven A. Gustavsén